

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Skogsstyrelsen

Yttrande över Skogsstyrelsens förslag till ändring i föreskrifter om anmälningsskyldighet för samråd för skogsbruksåtgärder

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

I remissen ingår även allmänna råd vilka inte omfattas av Regelrådets granskning.

Innehållet i förslaget

I remissen ingår förslag till ändring i Skogsstyrelsens föreskrifter om anmälningsskyldighet för samråd för skogsbruksåtgärder.

I sak anges förslaget innebära bland annat följande. En ändring av lydelsen i nuvarande 1 § har föreslagits genom att det anges att de verksamheter eller åtgärder som pekas ut i föreskrifterna är sådana som kan medföra skada på naturmiljön. Ändringen föreslås för att föreskriftens lydelse ska överensstämma med bemyndigandet i 7 § förordningen om anmälan om samråd (1998:904) där det anges i vilka fall Skogsstyrelsen får föreskriva anmälningsskyldighet för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken. I föreslagen reglering görs vidare en förändring av vilka uppgifter som behöver medfölja vid en anmälan. Enligt tidigare lydelse behövde anmälaren ange uppgift om hur stor areal som berördes av åtgärden. Föreslagen förändring innebär en förenkling. Vidare anges att enligt föreslagen reglering ska maskinell dikesrensning anmälas för samråd. Detta anges vara en förenkling av den nuvarande regleringen på så sätt att det blir tydligare och mer lättförståeligt vilken typ av dikesrensning som alltid kräver en anmälan för samråd till Skogsstyrelsen. Av den karta som ska följa med en anmälan för samråd för maskinell dikesrensning ska samtliga diken som ska rensas framgå. I den förändrade föreskriften föreslås vidare en förenkling genom att delar av de krav på en anmälan som tidigare fanns i föreskriften nu tas bort. Det anges också att enligt föreslagen reglering ska maskinell skogsgödsling anmälas för samråd. I de fall man använder ett icke konventionellt kvävegödselmedel ska anmälan innehålla ett analysprotokoll från ett ackrediterat laboratorium. En karta där det framgår vilka bestånd som ska gödslas ska följa med anmälan. Anmälan får inte omfatta mer än en brukningsenhet inom en kommun. Det anges att föreslagen förändring görs för att regleringen ska bli tydligare och mer lättförståelig för verksamhetsutövaren. Det anges vidare föreslås en förenkling genom att delar av de krav på en anmälan som tidigare fanns i föreskriften nu tas bort. Enligt föreslagen reglering ska maskinell askåterföring anmälas för samråd. Anmälan ska innehålla analysprotokoll med en ämnesförteckning från ett ackrediterat laboratorium. Anmälan får inte omfatta mer än en brukningsenhet inom en kommun och det ska framgå på en bifogad karta i vilka bestånd aska ska spridas. Det anges att i den förändrade föreskriften föreslås en förenkling genom att delar

av de krav på en anmälan som tidigare fanns i föreskriften nu tas bort. Enligt föreslagen reglering ska anläggande av skogsbilväg anmälas för samråd. Detta anges vara en förenkling av den nuvarande regleringen på så sätt att det är tydligare och mer lättförståeligt vilken åtgärd som alltid kräver en anmälan för samråd till Skogsstyrelsen.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen anges att Skogsstyrelsen sedan 1 april 2014 har haft föreskrifter om anmälningsskyldighet för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken. Redan vid införandet av föreskrifterna 2014 planerades för en översyn efter några år för att justera föreskrifterna utifrån erfarenheterna från de första åren. Ett arbete har nu genomförts för att anpassa föreskrifterna utifrån samlade erfarenheter samt förtydliga och förenkla gällande föreskrifter och allmänna råd.

Syftet med regleringen anges vara att tydliggöra de verksamheter eller åtgärder som Skogsstyrelsen bedömer är av det slaget att de alltid ska anmälas för samråd. Det är åtgärder som kan medföra skada på naturmiljön och där verksamhetsutövaren vanligtvis behöver vidta försiktighets- eller skyddsåtgärder för att minska risken för skada på naturmiljön uppstår. I samband med att föreskrifterna om anmälningsskyldighet för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken förtydligas och förenklas görs även en del redaktionella och språkliga ändringar som syftar till att göra föreskriften mer överskådlig och lättläst.

En tydlig och enkel reglering av de åtgärder som alltid ska anmälas för samråd anges underlätta för verksamhetsutövaren att göra rätt. Det anges att en avvägning har gjorts där faktorer som ökad administrativ börda för verksamhetsutövaren, åtgärdernas risk för skada på naturmiljön och behov av tillsyn har beaktats. Skogsstyrelsens bedömning är att risken för skada på naturmiljön i normalfallet är så pass stor för de utpekade åtgärderna att en anmälningsskyldighet är motiverad.

Det anges vara påvisat, bland annat i rapporter som refereras i konsekvensutredningen, att de åtgärder som föreslås omfattas av obligatorisk anmälningsskyldighet typiskt sett kan orsaka skada på naturmiljön. Samrådsbestämmelserna har en viktig funktion som ett förebyggande och enkelt medel för kontroll och styrning av sådana verksamheter. Det anges således vara av vikt att Skogsstyrelsen får möjlighet att förpröva sådana verksamheter eller åtgärder innan de påbörjas. Genom att reglera i föreskrift att åtgärderna ska omfattas av anmälningsskyldighet ges Skogsstyrelsen möjlighet att ingripa och genom ett riskbaserat urval styra tillsynen och inrikta den mot åtgärder som kan skada naturmiljön.

Ett samråd ger också ett lärande och en säkerhet för en markägare och anges alltså kunna förhindra att skada uppkommer på allmänna eller enskilda intressen. Det anges också vara viktigt att markägaren och andra verksamhetsutövare kan läsa sig till vilka bestämmelser som reglerar den verksamhet som bedrivs. Med föreskrifter som reglerar när anmälan för samråd alltid ska göras, för vissa verksamheter som typiskt sett kan skada naturmiljön, skapas ökad tydlighet för när anmälningsskyldighet råder. Det anges även underlätta den bedömning verksamhetsutövaren ska göra om anmälningsskyldighet föreligger enligt 12 kap. 6 § första stycket miljöbalken.

I konsekvensutredningen finns även mer specifika motiveringar till enskilda föreslagna ändrade bestämmelser.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av bakgrunden till att det finns en reglering överhuvudtaget och vad som avses med ändringarna i denna reglering. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Det anges i konsekvensutredningen att om Skogsstyrelsen inte skulle meddela några föreskrifter med stöd av bemyndigandet är myndigheter, företag och enskilda hänvisade till den allmänna samrådskyldigheten i 12 kap. 6 § första stycket miljöbalken och kommer därmed alltid att behöva göra bedömningen av om en planerad verksamhet eller åtgärd kan komma att väsentligt ändra naturmiljön och därför måste anmälas för samråd till Skogsstyrelsen. För att en verksamhet eller åtgärd ska omfattas av den generella samrådsplikten i 12 kap. 6 § första stycket miljöbalken gäller att den kan komma att väsentligt ändra naturmiljön. För sådana särskilda slag av verksamheter eller åtgärder som enligt bemyndigandet i 12 kap. 6 § andra stycket miljöbalken får pekas ut i föreskrift om obligatorisk samrådsplikt gäller att verksamheten eller åtgärden kan medföra skada på naturmiljön.

Vidare anges att alternativet att inte meddela några föreskrifter om obligatorisk samrådsplikt skulle innebära en minskad administration för skogsbruket men samtidigt skulle det uppstå en större osäkerhet för en markägare gällande huruvida en åtgärd behöver anmälas för samråd eller inte. Det skulle också kunna innebära att fler miljöstörande verksamheter inte anmäls och därmed inte kommer till myndighetens kännedom. Markägare och andra verksamhetsutövare som utför samrådspliktiga åtgärder utan att anmäla dem för samråd till Skogsstyrelsen riskerar att göra sig skyldiga till brott enligt straffbestämmelserna i 29 kap. miljöbalken.

Alternativet att inte meddela några bindande föreskrifter med stöd av bemyndigandet utan endast meddela allmänna råd till 12 kap. 6 § miljöbalken skulle enligt förslagsställaren innebära att samtliga skogsbruksåtgärder fortfarande skulle omfattas av den generella samrådsplikten i 12 kap. 6 § första stycket miljöbalken men med viss vägledning för tillämpningen genom allmänna råd. På detta sätt skulle det i de allmänna råden vara möjligt att vägleda företag och enskilda i deras ansvar att bedöma om en åtgärd ska anmälas för samråd eller inte. Det anges att detta alternativ skulle innebära en begränsad administration för både markägare och myndigheter. Den enskilde behöver emellertid ändå läsa sig till vad som krävs enligt bestämmelserna i 12 kap. 6 § miljöbalken samt 8 § förordningen om anmälan för samråd. Den enskilde måste även i så fall söka vägledning i Naturvårdsverkets allmänna råd tillsammans med Skogsstyrelsens allmänna råd. Detta alternativ anges skapa en något ökad tydlighet om vid vilka tillfällen en anmälan för samråd krävs jämfört med om inga föreskrifter eller allmänna råd meddelas alls, men risken bedöms fortfarande som hög att någon anmälan inte kommer till stånd för vissa åtgärder som mer eller mindre alltid har en miljöpåverkan. Alternativ anges vidare ge en begränsad förutsebarhet och minskad möjlighet för Skogsstyrelsen att förpröva sådana verksamheter eller åtgärder som kan skada naturmiljön innan de påbörjas.

Vidare anges att ett alternativ att behålla de nu gällande föreskrifterna med tillhörande allmänna råd innebär att föreskrifterna kan uppfattas som otydliga. Baserat på de erfarenheter som finns från de nu gällande föreskrifterna skulle en kvarstående föreskrift i sin nuvarande form leda till att fler åtgärder än vad som idag bedöms vara nödvändigt omfattas av obligatorisk anmälningsplikt. De åtgärder som inte längre finns med i förslaget till ändrade

föreskrifter kommer i stället att i förekommande fall omfattas av den allmänna samrådsplikten i 12 kap. 6 § första stycket miljöbalken, dvs. behöva anmälas för samråd till Skogsstyrelsen om de kan komma att väsentligt ändra naturmiljön.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av några alternativ till det förslag som lämnas (inklusive ett nollalternativ). Det framgår vilka för- och nackdelar som förslagsställaren sett med dessa och varför alternativen har valts bort. Beskrivningen är tillräckligt tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att Skogsstyrelsen bedömer att regleringen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen och att reglerna inte går utöver de krav som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av hur förslaget förhåller sig till EU-rätten. Beskrivningen är kortfattad och det skulle ha kunnat förbättra konsekvensutredningens transparens något om skälen för den bedömning som görs hade förklarats. Regelrådet finner emellertid inget som uppenbart talar emot den bedömning som görs och beskrivning av motiv för bedömningen är inte obligatorisk. Befintlig beskrivning är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Det anges i konsekvensutredningen att föreskrifterna beräknas kunna träda i kraft 1 september 2024. Skogsstyrelsen bedömer inte att själva ikraftträdandet av regelverket berör en målgrupp som helt eller delvis av ekonomiska skäl behöver någon särskild övergångstid för att anpassa sig till de nya reglerna. Däremot kan skogsbruksföretagen behöva en viss tid för att anpassa sin verksamhet till föreskrifterna, till exempel för att uppdatera sina rutiner och kunskapsunderlag om när en anmälan för samråd ska göras.

Det anges också att Skogsstyrelsen behöver informera på flera olika sätt om föreskrifterna för att på ett bra sätt nå ut med information kring föreskrifterna till berörda, enskilda markägare och företag. I samband med att myndigheten informerar om föreskrifterna anges det vara lämpligt att även informera om den generella samråds skyldigheten enligt 12 kap. 6 § första stycket miljöbalken, som gäller i grunden för sådana verksamheter eller åtgärder som kan komma att väsentligt ändra naturmiljön. I denna information kan exempel ges på sådana verksamheter och åtgärder som inte omfattas av obligatorisk samrådspikt enligt föreskrifterna men där verksamhetsutövaren ändå kan behöva göra en anmälan för samråd. Informationen kan fungera som ett stöd för verksamhetsutövaren inför en planerad åtgärd för att bedöma om åtgärden behöver anmälas för samråd. Det är lämpligt att informationsinsatserna genomförs efter att föreskrifterna beslutats och att informationen kommer ut innan föreskrifterna träder i kraft.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilka överväganden som ligger bakom valet av tidpunkt för ikraftträdande. Sett till de aspekter som Regelrådet särskilt ska bevaka är det

värdefullt att det explicit anges att företagens behov hör till det som har beaktats. Beskrivningen av behovet av informationsinsatser är mer utförlig och tydlig än vad som ofta kan vara fallet i andra konsekvensutredningar.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen anges att de verksamhetsutövare som berörs är enskilda skogsägare och skogsbruksföretag med eget skogsinnehav eller som företräder annan skogsägare som ombud. Totalt finns i Sverige 305 699 enskilda skogsägare. Antalet unika brukningsenheter är 231 992, varav 97 procent ägs av enskilda. Fördelning av produktiv skogsmark per ägarklass är 48 procent enskilda ägare, 25 procent privatägda aktiebolag, 12 procent statsägda aktiebolag, 6 procent övriga privata ägare, 8 procent staten och till slut ägs 1 procent av övriga allmänna ägare.

De enskilda skogsägarna, som till antalet utgör de flesta företagen inom skogsbruket, kan bedriva sin näringsverksamhet till exempel som enskild firma där den privata ekonomin och näringsverksamheten är tätt sammankopplade. De enskilda skogsägarna kan vara ensamma ägare av sin skogsfastighet eller så kan det vara flera delägare till samma skogsfastighet. De enskilda skogsägarna kan vara anslutna till någon av de tre stora skogsägarföreningar som finns i Sverige. Skogsägarföreningarna erbjuder allt från avverkning, skogsskötsel, skoglig rådgivning och planering till ekonomiska tjänster till sina medlemmar. Skogsägarföreningarna kan själva vara ägare av egen industri som sågverk och massa- eller pappersindustri. Antalet anställda inom föreningarna varierar mellan ett par hundra personer till över 3 000 anställda.

De större skogsbolagen (aktiebolag) anges äga och förvalta ett eget större skogsinnehav. Förutom det egna skogsinnehavet har bolagen en organisation för sin råvaruanskaffning och äger oftast även egen industri, såsom sågverk, massaindustri eller industri för vidareförädling av skogsråvara. Det anges finnas skogsbolag som är renodlade skogsföretag utan egen industri, men dessa är då många gånger knutna till någon av de övriga skogsbolagens industrier. Utöver ovan nämnda anges det finnas ett antal skogsföretag som säljer och utför olika tjänster inom skogsvård och skogsförvaltning. Dessa företag kan variera allt från att vara enmansföretag till att ha ett större antal anställda, allt från fast anställd personal till säsongsanställd personal för vissa typer av skogsvårdsuppdrag. I en tabell visas storleksmässig fördelning mellan företagen. I denna tabell kan bland annat utläsas att enmansföretag med noll anställda per arbetsställe dominerar inom skogsbruket, enligt Statistiska centralbyråns (SCB). När det gäller skogsbruket för övrigt domineras detta av mindre företag med få anställda per arbetsställe. (Se tabell 1, sida 17 i konsekvensutredningen).

Det anges att de föreslagna föreskrifterna bedöms beröra samtliga skogsbruksföretag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch. Beskrivningen är utförlig och tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

Det anges i konsekvensutredningen att de föreslagna föreskrifterna i samtliga delar är tydliga och enkla. Föreskrifterna anges därför inte innebära att skogsbruksföretag eller enskilda markägare behöver lägga ytterligare resurser på att undersöka särskilt om utpekade åtgärder, exempelvis skogsbilvägar eller dikesrensningar, omfattas av kravet på anmälan enligt föreskrifterna. En anmälan för samråd är inte knuten till en avgift och kraven för att en anmälan ska vara giltig anges vara lågt satta. Inför en åtgärd, exempelvis skogsgödsling, askåterföring, dikesrensning och anläggande av skogsbilväg, behöver åtgärden planeras. Den administrativa kostnaden för skogsbruksföretagen består i att i samband med planering av en åtgärd även lämna in de uppgifter som är obligatoriska för en anmälan till myndigheten. Exempelvis behöver en bedömning kring vilka försiktighetsåtgärder som behöver vidtas för att begränsa skada på naturmiljön göras, när åtgärden ska vidtas och av vilken teknisk utrustning som ska användas. I anmälan bedöms inga fler uppgifter än vad som normalt ingår i planeringen inför en åtgärd behöva ingå. Bedömningen anges därför vara att både kostnaden och tidsåtgången för att upprätta en anmälan är mycket låga. Skogsstyrelsen har möjliggjort att anmälningar för samråd lämnas in digitalt genom att dels erbjuda en egen digital inlämningsfunktion (Mina sidor), dels erbjuda en digital lösning som skogsbruksföretagen kopplar upp sina egna digitala system mot och som möjliggör digital inlämning av ärenden (Nemus). Det anges att flertalet skogsbruksföretag i dagsläget lämnar in anmälningar om avverkning via den digitala tjänsten och i vissa fall kan en anmälan för samråd lämnas in i samband med det. Däremot anges inga skogsbruksföretag ännu ha utvecklat den funktion som finns som är riktad mot anmälan för samråd, men ett visst utvecklingsarbete kan ha påbörjats. Sannolikt behöver ingen ändring i systemen göras på grund av de föreslagna ändringarna i föreskrifterna, men skulle det behövas kommer det endast att leda till mindre merkostnader för att bygga om skogsbruksföretagens digitala systems koppling mot Nemus. Skogsstyrelsens Mina sidor kommer om behov uppstår att anpassas och kan användas såväl av enskilda markägare som av dennes juridiska ombud. En mindre översyn av blanketter kommer även att behöva göras, framförallt för att förenkla och utveckla hjälptexter och hänvisningar. Tidsåtgången för att fylla i en anmälningsblankett för samråd och för enskilda markägare via Mina sidor uppskattas av förslagsställaren till cirka 30 minuter per anmälan. Eftersom inga fler uppgifter än vad som normalt ingår i planeringen inför en åtgärd bedöms behöva ingå i en anmälan så begränsas den ökade kostnaden för företagen på kostnaden för dessa 30 minuter. Används i stället skogsbruksföretagens egna digitala system med koppling till Nemus uppskattas tidsåtgången för anmälan minska till 15 minuter. Enligt antagandet att antalet anmälningar om dikesrensning kan tänkas öka med cirka 200 anmälningar för samråd i och med den nya föreskriften och antalet anmälningar om skogsbilvägar med knappt 200 anmälningar för samråd. Det skulle innebära 200 timmar extra administration om enbart pappersblankett används. Används i stället skogsbruksföretagens egna digitala system kopplade till Nemus minskar det extra arbetet till 100 timmar. Det stora antalet skogsägare, 320 000, indikerar att de utpekade åtgärderna utförs relativt sällan och den administrativa kostnaden fördelas på ett stort antal företag. Sammantaget bedöms bestämmelserna därför medföra en marginell ökad kostnad för en enskild skogsägare eller för skogsbruksföretag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns information om vilken ökad tidsåtgång som förslagsställaren bedömer uppstår till följd av regeländringarna. Den information som finns är värdefull. Det finns emellertid ett antal antaganden som görs som inte förklaras. Att de flesta företag redan idag använder den digitala funktionen skulle kunna uppfattas tala för att ökad

tidsåtgång åtminstone för dessa företag blir begränsad, såvitt Regelrådet kan förstå. Regelrådet noterar att det på annan plats i konsekvensutredningen (se sidorna 18-20) finns uppgifter om hur vanliga anmälningar av de olika åtgärderna har varit historiskt. Såvitt Regelrådet kan se har antalet anmälningar i flertalet fall räknats i hundratal per år (förutom i ett fall där det rör sig om ungefär 1000). Regelrådet förmodar att dessa uppgifter, i kombination med det stora antalet skogsägare, på något sätt ligger till grund för bedömningen som görs att de utpekade åtgärderna görs sällan och att de administrativa kostnaderna fördelas på ett stort antal företag. Om detta är fallet, hade det kunnat uttryckas tydligare. Sammantaget finner Regelrådet att påverkan på administrativa kostnader kan beskrivas något tydligare, helst även med angivna belopp, för att förbättra utredningens kvalitet. Det finns värdefull information i konsekvensutredningen men underliggande antaganden och samband hade kunnat förklaras något mer.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagens administrativa kostnader godtagbar trots önskvärda förtydliganden.

Andra kostnader och verksamhet

I konsekvensutredningen anges att de föreslagna föreskrifterna inte innehåller några bestämmelser som medför ökade kostnader för företagen, förutom själva anmälningsförfarandet. Inför en åtgärd behöver en planering av åtgärden göras och regleringen innebär inte att några ytterligare uppgifter än dessa behöver tas fram inför en anmälan för samråd. Företagen behöver inte heller förändra sin verksamhet med anledning av de föreslagna föreskrifterna eftersom föreskrifterna endast reglerar när en anmälan behöver lämnas in till myndigheten.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en bedömning av hur företagens andra kostnader och verksamhet påverkas. Bedömningen är kortfattad men förhållandevis tydlig och Regelrådet finner den tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagens andra kostnader och verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det anges i konsekvensutredningen att det föreslagna regelverket gäller för alla skogsägare och företag som äger skog och bedriver skogsbruk. Skogsstyrelsen bedömer därför att det föreslagna regelverket inte kommer att påverka konkurrensförhållandena för skogsägare eller skogsbruksföretag. Det kommer inte heller att påverka skogsägares eller skogsbruksföretagens arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt i annan omfattning än vad gällande lagstiftning gör.

Regelrådet gör följande bedömning. Att alla skogsägare och företag som äger skog och bedriver skogsbruk träffas av regelverket innebär inte per definition att deras förutsättningar att uppfylla kraven som ställs är desamma. I detta avseende uppfattar Regelrådet förslagsställarens resonemang som något förenklat. Det är möjligt att det aktuella förslaget inte påverkar dessa företags relativa konkurrenskraft, men om så är fallet hade detta kunnat nämnas och förklaras. Sammantaget finner Regelrådet att även om det är möjligt att förslagsställarens bedömning att påverkan på konkurrensförhållandena är begränsad kan vara riktig, så kan beskrivning för att förklara grunderna för den förtydligas. Det kan i detta sammanhang också vara värt att nämna att om det skulle finnas en positiv påverkan i form av något förbättrad konkurrenskraft, till följd av de förenklande aspekterna som anges finnas

med förslaget, hade även detta varit värt att beskriva. Trots det angivna anser Regelrådet att befintlig beskrivning utifrån förutsättningarna i ärendet är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar trots önskvärda förtydliganden.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I konsekvensutredningen anges att föreskrifterna enbart reglerar anmälningsplikten, det vill säga vad som alltid ska anmälas för samråd och vad en sådan anmälan behöver innehålla. Under föregående rubriker har den administrativa kostnaden och om anmälaren behöver ta fram ytterligare uppgifter än vad som normalt ingår i planeringen av en åtgärd tagits upp. Förslagsställarens bedömning är att regleringen inte kommer att påverka företagen i andra avseenden.

Regelrådet gör följande bedömning. Beskrivningen är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Det anges att föreskrifterna gäller lika för alla ägarkategorier, såväl enskilda skogsägare som skogsägande aktiebolag. Det är många små företag som berörs i och med att de enskilda markägarna ses som småföretagare. Ändringen syftar till att göra regelverket mer enkelt och tydligt. Skogsstyrelsen bedömer att detta till en del kan komma att underlätta för små företag. Mertalet anmälningar för samråd enligt 12 kap. 6 § kommer även fortsättningsvis att göras av skogsbruksföretag som förutom att anmäla åtgärder på sin egen fastighet även agerar ombud åt enskilda markägare. Cirka 85 procent av de enskilda markägarna anlitar ett ombud inför en åtgärd i skogen. För enskilda markägare finns möjlighet att lämna in anmälan för samråd via Skogsstyrelsens digitala system Mina sidor. Systemet kan även användas av företag och ombud och används även av en del mindre skogsföretag i stället för digitala inlämningsfunktioner i egna IT-system. Mina sidor förenklar för såväl enskilda markägare som företag att lämna in anmälningar till Skogsstyrelsen. Föreskrifterna bedöms minska eventuellt behov av expertkunskap vid bedömning om en åtgärd ska anmälas för samråd. Små företag och enskilda skogsägare påverkas därför inte på ett sådant sätt att särskild hänsyn bör tas vid utformningen av reglerna.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att särskilda hänsyn till små företag inte har tagits vid utformning av föreskriftsförslaget och även av vilka skäl som förslagsställaren inte har gjort det. Regelrådet konstaterar att i vilken mån som digitala inlämningsfunktioner innebär en förenkling för berörda företag åtminstone i någon mån också beror på hur mycket ett enskilt företag har satsat på digitala lösningar sedan tidigare, vilken utrustning, kompetens och intresse som finns. Samtidigt noterar Regelrådet det som har angetts i konsekvensutredningen om att flertalet berörda företag, antingen själva eller via ombud, idag använder digitala lösningar, vilket såvitt Regelrådet kan förstå talar för att förslagsställarens bedömning kan stämma väl i ett flertal fall. I alla händelser framgår det hur förslagsställaren resonerat kring behovet av särskilda hänsyn till små företag.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att konsekvensutredningen håller tillräcklig kvalitet när det gäller bakgrund och syfte med förslaget, alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd. Även när det gäller förslagets överensstämmelse med EU-rätten, särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser, påverkan på berörda företags administrativa kostnader och påverkan på konkurrensförhållanden för berörda företag är beskrivningen tillräckligt tydlig. Beskrivningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är tydlig. Även beskrivningen av påverkan på företagens andra kostnader, påverkan i andra avseenden och särskild hänsyn till små företag är tillräcklig. Regelrådet konstaterar att förslaget särskilt väntas påverka små företag i form av ökade krav och kostnader. Det hade förbättrat konsekvensutredningens kvalitet med förtydliganden gällande de förväntade administrativa kostnaderna och påverkan på konkurrensförhållandena som förslaget väntas medföra.

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 11 oktober 2023.

I beslutet deltog: Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av: Erik Palm.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Erik Palm
Föredragande